

واگذاری اسناد و مدارکی قدیمی از هنر نمایش به کتابخانه ملی

خانه تئاتر ایران، اسناد و مدارکی قدیمی را که به گفته ایرج راد اسناد ارزشمندی از تئاتر ایران محسوب می‌شوند به مرکز اسناد کتابخانه ملی اهدا می‌کند. به گزارش ایران تئاتر، ایرج راد رئیس هیئت مدیره خانه تئاتر در جلسه روز شنبه (۲۸ آبان) هیئت مدیره خبر داد

که اسناد و مدارکی قدیمی و ارزشمند از تئاتر کشور به او اهدا شده که تصمیم دارد نسخه اصلی آن‌ها را برای حفظ و ماندگار بودن آن در کشور به اختیار مرکز اسناد کتابخانه ملی قرار دهد. قرار است رونوشتی از این اسناد در خانه تئاتر نگهداری شود.

کاظم نظری در ماهشیه جشنواره تئاتر استان سمنان:

حضور تماشاگران، ثروت اصلی هنر نمایش است

ناصر ممدوج، دوبلور و بازیگر پیشکسوت:

چراغ تئاتر باید همیشه روشن بماند

محمدهادی عطایی:

تئاتر نباید در هیچ شرایطی تعطیل شود

اعظم برومردی:

کیفیت بالای آثار، انتخاب را

سفت کرده است

ممید نیلی:

موافق تعطیلی تئاتر نیستم

علیرضا ناصمی:

ای کاش عمر بازیگران هزار سال بود

طاها ممدی:

تئاتر تلنگری است برای اندیشیدن

نگاهی به نمایش «هانت به تماشاگر»

تماشاگر شکست خورده است

با اجرا در ۴۰ مدرسه

بخش «چهل چراغ، رفیق شهیدم» فصل‌واره فرهنگی

و هنری ایثار پایان یافت

بخش «چهل چراغ، رفیق شهیدم» که با هدف زنده نگه داشتن یاد و خاطره دانش آموزان شهید حادثه ترور بستی حرم شاهچراغ برای نوجوانان در ۴۰ مدرسه از سراسر شهرستان های استان تهران برگزار شد، به کار خود پایان داد.

به گزارش ایران تئاتر، رضایی مدیرکل اداره بنیاد شهید و امور ایثارگران شهرستان‌های استان تهران در سخنانی گفت: «این برنامه‌ها در مدارس شهرستان‌های پیشوا، ورامین، فرچک، اسلامشهر، شهرقدس، شهریار، پاکدشت، رباط کریم، فاز ۱۰ پرند و همچنین در روستاهای گلعباس، جواد آباد، جلیل آباد ورامین، الارد، احمدآباد مستوفی برگزار شده و در ادامه تلاش می‌کنیم با اجرای بخش تئاتر خیابانی و نمایشگاه‌های عکس و پوستر در تمام شهرستان‌های استان مروج فرهنگ ایثار و شهادت با زبان هنر باشیم.»

رضایی در ادامه افزود: «فصل‌واره فرهنگی و هنری ایثار دارای ۱۴ بخش است که ۸ بخش آن به صورت ملی و ۶ بخش آن بصورت استانی در فصل پاییز در حال برگزاری است. در بخش تئاتر صحنه‌ای فصل‌واره که بصورت استانی است، ۱۰ گروه منتخب از ۱۶۱ آذرماه در پردیس تئاتر تهران در دو بخش «ایثار» و «تولیدات ویژه حاج قاسم سلیمانی» روی صحنه می‌روند. از مجموع بیش از یک‌هزار و ۲۰۰ اثر ارسال شده، ۲۸۵ اثر در حوزه تک عکس، ۱۵۰ پوستر، ۴۵ تئاتر خیابانی، ۳۱ تئاتر صحنه‌ای، ۲۵۰ اثر قصه‌گویی، ۲۵ موشن‌گراف، ۱۱۰ نماهنگ، ۱۱۳ نمایشنامه نویسی صحنه‌ای، ۸۳ طرح و ایده خیابانی و ۳۵ سرود است که با برگزاری آیین اختتامه در هر حوزه، از آثار برتر قدردانی می‌شود.»

با امضای تفاهم نامه همکاری صندوق اعتباری هنر با بیمه دانا

خدمات بیمه‌های هنرمندان گسترش می‌یابد

بیمه‌گر رضایت حداکثری اعضا کسب شد و جمعیت تحت پوشش بیمه درمان تکمیلی ۳۸ درصد افزایش داشت. با توجه به اعتماد اعضا به صندوق و بیمه دانا، تمام تلاش خود را برای ارائه خدمات منظم و شفاف خواهیم کرد و در برابر تعهدات خود پاسخگو خواهیم بود.»

پورا احمدی در ادامه گفت: ما همواره به دنبال توسعه کمی و کیفی حمایت‌ها و ایجاد تنوع در خدمات ارائه شده به جامعه تحت پوشش خود هستیم. بر این اساس با توجه به پراکندگی جغرافیایی اعضای صندوق و شرایط مختلف آفرینندگان آثار فرهنگی و هنری، صندوق درصدد ایجاد ساختاری مشخص برای ارائه خدمات به اعضای تحت پوشش است.»

او در ادامه افزود: «لزوم پیشرفت، توجه به منابع انسانی و ایجاد فرایند و ساختارهای مشخص است که به همراهی این دو موضوع زیربنایی در حوزه فرهنگ و هنر کمتر توجه می‌شود.»

مشاور وزیر فرهنگ تصریح کرد: «توجه به اقتصاد فرهنگ و هنر یکی از مهم ترین سیاست‌های صندوق اعتباری هنر است. اکنون هنرکارت بستر مناسبی برای ارائه خدمات به اعضا در دو بعد حمایتی و اقتصادی فراهم کرده است.» مدیرعامل صندوق اعتباری هنر خدمات بیمه‌ای برای تمامی اقشار جامعه را بسیار کارآمد دانست و گفت: «بسته

صندوق اعتباری هنر و بیمه دانا با هدف متناسب‌سازی نحوه ارائه خدمات بیمه‌ای با وضعیت و شرایط فعالان فرهنگ و هنر و ارائه خدمات ویژه به اعضای صندوق، تفاهم‌نامه توسعه همکاری امضا کردند.

به گزارش ایران تئاتر به نقل از صندوق اعتباری هنر، به منظور ایجاد همکاری مشترک در راستای متناسب سازی و گسترش پوشش ارائه خدمات بیمه‌ای به اصحاب فرهنگ و هنر، صدور بیمه‌نامه‌های مختلف با تخفیفات ویژه و ترویج فرهنگ بیمه‌ای، تفاهم‌نامه همکاری میان صندوق و بیمه دانا با حضور سیدمجید پورا احمدی (مدیرعامل صندوق اعتباری هنر) و رضا جعفری (مدیرعامل بیمه دانا) و تعدادی از چهره‌های حوزه فرهنگ و هنر (به نمایندگی از اعضای صندوق) امضا شد. پورا احمدی در ابتدای این مراسم گفت: «تلاش ما در صندوق اعتباری هنر حمایت از اهالی فرهنگ، هنر و رسانه سراسر کشور خصوصاً در مناطق کم برخوردار و دورافتاده است. یکی از راهبردهای ایجاد امنیت خاطر برای جامعه فرهنگی و هنری کشور برخورداری از تسهیلات بیمه‌ای است.» مدیرعامل صندوق اعتباری هنر در ادامه تصریح کرد: «صندوق اعتباری هنر در دولت سیزدهم در تلاش است که با گسترش خدمات بیمه‌ای، فضایی امن را برای تداوم فعالیت حرفه‌ای فعالان حوزه فرهنگ و هنر که جزو شریف‌ترین اقشار جامعه هستند، فراهم آورد.» او با اشاره به انعقاد قرارداد بیمه درمان تکمیلی با شرکت بیمه دانا برای دومین سال متوالی گفت: «طبق بررسی‌های انجام شده، سال گذشته با تغییر شرکت

بیمه‌ای با همکاری بیمه دانا طراحی شده است و پیش بینی شده است که براساس این تفاهم‌نامه، خدمات بیمه‌ای متنوعی را برای اهالی فرهنگ و هنر عملیاتی خواهیم ساخت.» او یکی از مهم‌ترین مطالبات صندوق از مدیران بیمه دانا را انجام کامل تعهدات و تقویت و تسریع در ارائه خدمات رسانی به جامعه فرهنگ و هنر بیان کرد و گفت: «هنرمندان سرمایه‌های اجتماعی جامعه هستند و ارائه خدمات دقیق و منظم به این قشر فرهیخته حساسیت بالایی دارد. امیدوارم دو مجموعه با همدلی و همراهی در کنار یکدیگر در راه هدف مشترکمان که رضایت اعضای صندوق از خدمات درمانی است، گام برداریم.»

رضا جعفری، مدیرعامل بیمه دانا نیز در مراسم امضای این تفاهم‌نامه گفت: «امضای این تفاهم در درجه اول در راستای ایفای مسئولیت اجتماعی بیمه دانا در قبال جامعه فرهنگ و هنر کشور است. تلاش می‌کنیم در این راه شفاف و پاسخگو عمل کنیم.»

کاظم نظری در ماهیبه
جشنواره تئاتر استان سمنان:

حضور تماشاگران ثروت اصلی هنر نمایش است

کمک کنند و این رقابت سالم مجدد و ایجاد شور و نشاط کمک می کند گزینه های بهتری به جشنواره بین المللی فجر معرفی شوند.

مدیرعامل انجمن هنرهای نمایشی: جشنواره های استانی زیربنای تئاتر کشور هستند

اسرافیل فرج الهی مدیرعامل انجمن هنرهای نمایشی با تقدیر از هنرمندانی که در جشنواره تئاتر استان سمنان سنگ تمام گذاشتند، گفت: «هنرمندان و تماشاگران با شور و شوق عالی در این دوره از جشنواره شرکت کردند و جشنواره استانی سمنان بسیار پربار برگزار شد.»

او جشنواره های استانی را زیربنای تئاتر کشور دانست و افزود: «تئاتر شهرستان ها یعنی الفبای تئاتر کشور، گروه هایی که در جای جای کشور شهرستان ها و استان ها فعالیت می کنند زیرساخت تئاتر کشور هستند و برگزیده های جشنواره استانی که به جشنواره فجر معرفی می شوند، از جایگاه به خصوص و معتبری برخوردارند.»

فرج الهی برگزاری جشنواره تئاتر منطقه ای جشنواره منطقه ای را عرصه ای برای تبادل فرهنگ و اطلاعات هنرمندان کشور دانست

و توضیح داد: «در این جشنواره هنرمندان گردهم می آیند، جلسات هماهنگی دارند و داشته هایشان را با همدیگر تبادل می کنند و این تبادل مسلماً به عمل می رسد، هنرمندان از تجربه خوب دیگران استفاده می کنند و همین امر منجر به تولید یا بهبود تولیدات و آثارشان می شود. آثاری که نهایتاً به تعالی جشنواره ها، جشنواره فجر و تئاتر کل کشورمان منتهی خواهد شد.»

مدیرعامل انجمن هنرهای نمایشی از همه هنرمندان و همراهانی که در این وضعیت چراغ تئاتر شهرستان ها را زنده نگه داشته اند تشکر کرد و گفت: «حضور در این جشنواره های استانی تئاتر را زنده نگه می دارد و من دست هنرمندانی که با اشتیاق در این جشنواره ها شرکت کرده اند می بوسم.»

امیدوارم که هنرمندان جوان استان هم از این پیشکسوت ها بهره لازم را ببرند»

نظری درباره آثار منتخب جشنواره تئاتر استان سمنان گفت: «آن گونه که من با هیئت داوران گفت و گو کردم و به صورت میدانی مشاهده کردم، متوجه شدم منصفانه قضاوت شده و امیدوارم که این دو گروه برگزیده هم اصلاحات کارشان را انجام دهند، از تجربه استادان برجسته استان استفاده کنند، کار را پخته تر به جشنواره منطقه ای بیاورند چون نماینده یک استان هستند و کسانی که جشنواره فجر را دنبال می کنند توقع دارند کاری خوب از یک فرهنگ غنی در استان سمنان را ببینند.»

مدیرکل هنرهای نمایشی ادامه

داد: «جشنواره تئاتر منطقه ای به توسعه تئاتر کشور خیلی کمک می کند، گروه ها ابتدا در رقابت سالم با هم استانی های خودشان تجربه به دست می آورند و بعد به جشنواره منطقه ای و بعد هم به جشنواره بین المللی فجر راه پیدا می کنند. به هر حال جشنواره استانی هم می تواند محل معرفی استعدادها و شکوفای شدن خلاقیت های جوان ها باشد و در این جشنواره سی و سوم استانی سمنان من شاهد این مهم بودم.»

او در پایان گفت: «حضور در جشنواره تئاتر استانی یک تجربه است و در جشنواره منطقه ای رقابت با استان های دیگر کمک می کند گروه ها نقاط قوت خودشان را پیدا کنند و ضعف هایشان را برطرف کنند و این می تواند به رشد تئاتر کشور

کاظم نظری مدیرکل هنرهای نمایشی که به همراه اسرافیل فرج الهی مدیرعامل انجمن هنرهای نمایشی کشور برای حضور در سی و سومین جشنواره تئاتر استان سمنان به شاهرود سفر کرده بود می گوید: با حضور در جشنواره استانی از دیدن این همه اشتیاق لذت بردم، حضور مخاطبین که ثروت اصلی هر نمایش تئاتر است بی نظیر بود و مردم عاشقانه روی زمین نشستند و آثار را تماشا کردند. خوشحالم که مردم فهیم استان ها به تئاتر کشورشان علاقه مند هستند

به گزارش خبرنگار ایران تئاتر در استان سمنان، سی و سومین جشنواره تئاتر استانی سمنان از ۲۵ تا ۲۷ آبان در شهرستان شاهرود برگزار شد. در

این جشنواره که دو برگزیده داشت، کاظم نظری مدیرکل هنرهای نمایشی و اسرافیل فرج الهی مدیرعامل انجمن هنرهای نمایشی کشور حضور داشتند. مدیرکل هنرهای نمایشی، جشنواره تئاتر استان سمنان را خیلی عالی توصیف کرد و گفت: «من شناختی از تئاتر شاهرود و

استان سمنان نداشتم اما با حضور در جشنواره استانی از دیدن این همه اشتیاق لذت بردم، حضور مخاطبین که ثروت اصلی هر نمایش تئاتر است اینجا بی نظیر بود طوری که مردم عاشقانه روی زمین نشستند و کار بسیار زیبای آخرین روز جشنواره را تماشا کردند. برای من واقعا جای خوشحالی است که مردم استان ها به تئاتر کشورشان علاقه مند هستند و دنبال می کنند. ان شاء الله ما هم بتوانیم حمایت کنیم و اتفاقات خوبی را رقم بزنیم.»

او افزود: «نکته دیگری که در این جشنواره برای من خیلی دل نشین است این بود که دیدم پیشکسوتان چقدر خوب در کنار جوان ها هستند، بدون ادعا کمک و همراهی می کنند و این بهترین ثروت برای مملکت و برای هنرمندان ایران زمین است و

کتاب «تئاتر و حقوق بشر»
از نشر نیماژ منتشر شد

کتاب «تئاتر و حقوق بشر» ماجراجویی تاریخی تئاتر در جوامع انسانی را واکاوی کرده و بر اهمیت مداخله گرش در وضعیت امروز ما صحنه می گذارد. این کتاب از نشر نیماژ منتشر و در دسترس علاقه مندان قرار گرفته است.

به گزارش ایران تئاتر، کتاب «تئاتر و حقوق بشر» به نویسندگی پلری منتقد و پژوهشگر تئاتر و استاد دانشگاه ملبورن و ترجمه میلاد آذرم از نشر نیماژ منتشر و راهی کتاب فروشی ها شد.

در این کتاب می خوانیم: تئاتر محاکمه هر روزه جهان ایده هاست با زیر کشیدن همه ایده های ازلی ابدی جهان و انسان. تئاتر در تفاوت و تکرارش، در هر اجرا از یک متن، بدون در نظر گرفتن اینکه این متن چند هزار سال قدمت دارد یا چند ساعت، محکمه ای است که همه کنش ها، عواطف و سیر حرکت شخصیت های نمایش را برابر ببیند گانش قرار داده و ناممکنی قضاوت دیگری را به امکانیت قضاوت از انسان و همه تاریخش متصل می کند.

تئاتر در مقام یک کنش جمعی زنده، فرم دادگاهی اش را نه به شخصیت ها و قهرمانان و ببینندگان نمایش، بلکه به کلیت ماجرای تئاتر و ناممکنی یکپارچه شدنش مدیون است!

تئاتر مداخله ای است در فهم ما از حق، اخلاق، رفتار و احساسات و به همین سبب همه جوامع انسانی همیشه به وجود آن محتاج اند.

کتاب «تئاتر و حقوق بشر» ماجراجویی تاریخی تئاتر در جوامع انسانی را واکاوی کرده و بر اهمیت مداخله گرش در وضعیت امروز ما صحنه می گذارد.

نمایشنامه «دگرگونی» از
نشر روزبهان منتشر شد

کتاب نمایشنامه «دگرگونی» به نویسندگی مری زیمرن و ترجمه درسا مودی و کوششی از رضا بهکام از انتشارات روزبهان چاپ و در دسترس علاقه مندان قرار گرفت.

به گزارش ایران تئاتر، در این نمایشنامه، نویسنده در بازنمایی شکل دگرگونی شخصیت های نمایشی بر اساس روایت های اساطیری، تلاش کرده است تا مسخ و تغییر شکل نمادین را در صحنه های داستانی به صورت کانسپتی مشترک به رشته تحریر و تفقد درآورد و صحنه ها را مانند نخ ریسمانی به هم وصل کند تا این فرایند را به شکلی جذاب با رگه هایی از طنز موجود در ساختمان دیالوگ ها به زمان حال و زندگی انسان های معاصر پیوند زند تا علاوه بر کمیک بودن بخشی از صحنه ها، بار تراجیک شخصیت ها نیز به گونه ای غریب اثربخشی کند.

نمایشنامه «دگرگونی» با قیمت ۸۶ هزار تومان از نشر روزبهان منتشر و در دسترس علاقه مندان قرار گرفته است.

میزبانی خانه نمایش دا از نمایش «سلفی»

نمایش «سلفی» به نویسندگی و کارگردانی فریدون ولایی از ۲۷ آبان در خانه نمایش دا روی صحنه رفته است.

به گزارش ایران تئاتر، نمایش «سلفی» به نویسندگی و کارگردانی فریدون ولایی از ۲۷ آبان در خانه نمایش دا روی صحنه رفته است.

کامران فریدی، حامد نباتی، مریم برومند، سونیا معبودی، سینا ندافی، محمد شاهی و سجاد ایران دوست آذر بازیگران نمایش «سلفی» هستند. در خلاصه روایت این نمایش آمده است: «خیلی وقته دارم به این فکر می کنم که چی شد ما به اینجا رسیدیم.» مخاطبان می توانند بلیت این نمایش را که تا ۸ آذر ماه، هر روز ساعت ۱۹:۰۰ روی صحنه خواهد رفت، با مبلغ ۷۵ هزار تومان از سایت تیوال تهیه کنند.

تجدید چاپ دوره سه جلدی مجموعه آثار استانیسلاوسکی

کتاب‌های «آماده‌سازی هنرپیشه»، «شخصیت‌سازی» و «نقش آفرینی» در یک دوره ۳ جلدی «مجموعه آثار استانیسلاوسکی» تألیف کی.اس. اسکوتی از سوی انتشارات سروش منتشر و روانه بازار نشر شد.

مترجم این مجموعه مرحوم مهین اسکوتی (۱۳۸۴-۱۳۰۹) دانش‌آموخته دانشکده هنرهای تئاتری مسکو بود و سیستم استانیسلاوسکی را به‌طور کامل آموزش دیده بود. او پس از بازگشت به کشور نمایشنامه‌های صحنه‌ای و تلویزیونی بسیاری را ترجمه، کارگردانی و بازی کرد. چاپ سیزدهم جلد اول و چاپ دوازدهم جلد دوم و جلد سوم این مجموعه با شمارگان ۵۰۰ نسخه و با قیمت دوره ۳ جلدی ۳۵۰,۰۰۰ تومان توسط انتشارات سروش در اختیار علاقه‌مندان این حوزه قرار گرفته است.

حمید نیلی، مدیر تماشاخانه ایرانشهر:

موافق تعطیلی تئاتر نیستم

حمید نیلی مدیر تماشاخانه ایرانشهر می‌گوید موافق تعطیلی تئاتر نیست و خبر از چند تقاضای اجرا در ایرانشهر که الان در مرحله دریافت مجوز و تمرین هستند داد.

به گزارش ایران تئاتر، در شرایط فعلی بیش از دوماه است که نمایشی در تماشاخانه ایرانشهر به روی صحنه نمی‌رود. با توجه به این که مجموعه ایرانشهر در این مدت باز بوده است و فعالیت بخش اداری، تمرین گروه‌ها، رسیدگی به تقاضاهای مربوط به سال آینده و کافه نیز دایر بوده است؛ در همین راستا گفت‌وگویی با حمید نیلی مدیر تماشاخانه ایرانشهر انجام دادیم و از او جویای از سرگیری اجراهای این مجموعه شدیم.

حمید نیلی مدیر تماشاخانه ایرانشهر از عدم اجراهای نمایشی در این مجموعه می‌گوید: «حدود دوماه است که به دلیل در دسترس نبودن فضای مجازی و حضور کم‌رنگ مخاطب عملاً اجراهای ایرانشهر لغو شد و متأسفانه این وضعیت تا الان ادامه داشته است.»

این مدیر تئاتری ادامه داد: «امیدواریم به دوران اوج تماشاخانه ایرانشهر برگردیم. البته چند تقاضای اجرا در ایرانشهر داشته‌ایم و چند گروه هم در مراحل دریافت مجوز و تمرین هستند.» نیلی با اشاره به همزمانی جام جهانی در این روزها گفت: «مسئله اصلی این روزها

چراغ تئاتر را روشن نگه دارند تا جوانان هنرمند هم راه آن‌ها را ادامه دهند.»

حمید نیلی درباره حمایت از آثار روی صحنه در این روزها گفت: «در این شرایط که مخاطب کم و شرایط تبلیغات برای آثار فراهم نیست، بعضی هنرمندان آثار خود را روی صحنه برده‌اند؛ دولت و اداره کل هنرهای نمایشی باید از آن‌ها بیش‌ازپیش حمایت کند چون حیات هنرمند تئاتر وابسته به اجرای نمایش روی صحنه است.»

مدیر تماشاخانه ایرانشهر در پایان از فضای گفت‌وگو در تئاتر گفت: «به نظر من فضای گفت‌وگو باید در تئاتر بیش‌ازپیش فراهم شود و مسئولان با هنرمندان نشست بگذارند چون هر مشکلی با گفت‌وگو حل می‌شود.»

صحنه ببرد چون تلاش چندماهه گروهش را دیده است و نمی‌خواهد انگیزه هنرمندان جوان از دست برود. ما نباید اخلاق را زیر پا بگذاریم و با توهین کردن به او بگوییم چرا اجرا روی صحنه برده‌اید. اگر نقدی هست با احترام منتقل شود، با هتاک کردن که مشکلی حل نمی‌شود.»

او افزود: «خانم گلاب آدینه اجرایی روی صحنه دارند، بعضی‌ها به چه حقی به ایشان هتاک می‌کنند و ناسزا می‌دهند؟ مگر ما هنرمندان نباید مروج اخلاق و گفت‌وگو باشیم؟ در این اتفاقات که همه شاهدش هستیم در این حوزه به اخلاق باختم و برخی از هنرمندان با اینکه ادعای دموکراسی دارند اما از نوعی دیکتاتوری شخصی پیروی می‌کنند. با این همه امیدوارم پیشکسوتان هنر

برگزاری جام جهانی است و گروه‌های نمایشی می‌گویند مخاطبان دغدغه تماشای این مسابقات را دارد و شاید توجهی به تئاتر نکنند.»

رئیس تماشاخانه ایرانشهر درباره روشن بودن چراغ تئاتر گفت: «من موافق تعطیلی تئاتر نیستم و اساساً در هیچ جای دنیا به دلیل اعتراض به هر مسئله‌ای چراغ تئاتر را خاموش نمی‌کنند. اتفاقاً اگر مسئله و موردی باشد می‌توان در صحنه تئاتر مطرح کرد چون صحنه‌های تئاتر محلی برای گفت‌وگو و نقد است.»

نیلی در خصوص همه‌هایی که علیه گروه‌هایی که اکنون روی صحنه هستند می‌شود نیز گفت: «متأسفانه بعضی از افراد این روزها به اخلاق باخته‌اند، بالاخره یک هنرمند و بزرگی به این جمع‌بندی رسیده که نمایشش را روی

اعظم بروجردی، عضو هیئت انتخاب متون بخش صحنه‌های جشنواره فجر:

کیفیت بالای آثار، شرایط انتخاب را سخت کرد

باشیم.»

بروجردی در ادامه به انتقاد از زبان برخی نمایشنامه‌های این دوره پرداخت و گفت: «زبان انتخابی دیالوگ نویسی برخی آثار زبان ترجمه بود در حالی که زبان و ادبیات فارسی به تنهایی توانایی و قابلیت‌های لازم برای حضور موفق و موثر در نمایشنامه را دارد. این آثار با شخصیت پردازی‌های خارجی با حضور در فضا و مکانی غیرایرانی سعی در نگارش اثری خارجی و مشابه آثار ترجمه شده داشتند.»

او افزود: «لازم است در کارگاه‌های آموزشی و پژوهشی جشنواره که هر ساله برگزار می‌شود در مورد این خطای نگارشی بحث و گفت‌وگو شود تا خطر جدی ناشی از آن رفع شود.»

او افزود: «از مجموع این آثار به دلیل کیفیت بالا و رقابت نزدیک ما بیش از آمار اعلامی کنونی را جهت شرکت در مرحله بعدی جشنواره معرفی کردیم اما محدودیت‌های کمی جشنواره ما را مجبور به غربال مجدد و انتخاب بهترین‌ها از میان آن‌ها کرد. در ادامه ۷۳ اثر را برای اعلام نهایی انتخاب و معرفی کردیم.»

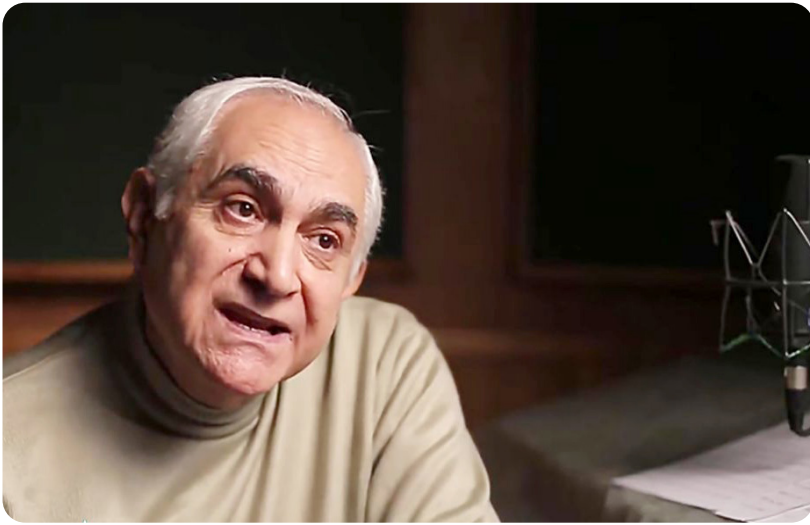
بروجردی با اشاره به شرکت و حضور چهره‌های مطرح تئاتر کشور در این بخش از جشنواره در مورد نگاه نویسندگان به دنیای پیرامون خود و جهان‌بینی آنها در انتخاب موضوع و پرداخت آن گفت: «توجهات ویژه نمایشنامه‌های داوطلب شرکت در این جشنواره به مسائل گوناگون به‌همراه پختگی و پرداخت درست بسیاری از آن‌ها نشان می‌دهد که تئاتر کشور و جشنواره فجر رو به رشد و توسعه است.»

اعظم بروجردی کیفیت بالای متون بخش صحنه‌ای جشنواره چهل و یکم تئاتر فجر را از چالش‌های هیئت بازخوان برای انتخاب آثار راه یافته به مرحله بعد عنوان کرد.

به گزارش ایران تئاتر به نقل از روابط عمومی جشنواره، چندی پیش بخش مسابقه بزرگ صحنه‌ای جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر نمایشنامه‌های راه یافته خود را معرفی کرد.

بازخوانی و انتخاب این آثار را شهرام کرمی، سید حسین فدایی حسین و اعظم بروجردی عهده‌دار بودند که در نهایت ۷۳ اثر را به مرحله بعدی این بخش معرفی کردند.

اعظم بروجردی به عنوان یکی از اعضای هیئت انتخاب نمایشنامه‌های این بخش با ابراز خرسندی از استقبال خوب نمایشنامه‌نویسان و گروه‌های نمایشی گفت: «دبیرخانه جشنواره حدود ۶۰۰ اثر را به منظور خوانش برای ما ارسال کرد تا طبق زمانبندی مشخص ارزیابی و نتایج را اعلام کنیم.»

ناصر ممدوح دوبلور و بازیگر پیشکسوت:

چراغ تئاتر باید همیشه روشن بماند

ناصر ممدوح دوبلور پیشکسوت با اشاره به اینکه چراغ تئاتر باید همیشه روشن باشد، گفت تئاتر تنها شغل و منبع درآمد بسیاری از فعالان این عرصه به شمار می آید.

به گزارش ایران تئاتر، ناصر ممدوح، دوبلور، مدیر دوبلاژ و بازیگر ایرانی قرار است تا نمایش «نگاهی از پل» نوشته آرتور میلر را روی صحنه ببرد. ناصر ممدوح، درباره اولین مواجهه اش با نمایشنامه «نگاهی از پل» گفت: «در اواسط دهه چهل به عنوان بازیگر در نمایش

«نگاهی از پل» به کارگردانی زنده یاد پرویز بهرام و با همراهی محمود دولت آبادی در تالار کسرا، نبش خیابان بهار که اکنون مجتمع هنری اسوه است، به ایفای نقش پرداختم.» او ادامه داد: «انتخاب متن و روند تولید نمایش از سال ۱۳۹۷ آغاز شد و تصمیم داشتم تا این اثر را برای نکوداشت استاد پرویز بهرام روی صحنه ببرم که متأسفانه به دلیل همه گیری ویروس کرونا اجرای آن میسر نشد.»

ممدوح افزود: «تمرین های کار برای دوم و پس از حدود سه سال از تابستان سال جاری برای اجرا در مهرماه آغاز شد که با توجه به شرایط ناآرام کنونی و به دلیل حال نامناسب حاکم بر جامعه اجرای آن مجدداً به تعویق افتاد.»

این هنرمند پیشکسوت گفت: «نمایشنامه «نگاهی از پل» جزو نمایشنامه های چند پرده ای بلند است

تئاتر تنها شغل و منبع درآمد بسیاری از فعالان این عرصه به شمار می آید و باید مشکلات و سختی های کاری هنرمندان را نیز مدنظر قرار داد

بازیگران کم یا زیاد مبلغی از قرارداد خود را دریافت می کنند اما تهیه کنندگان بیش از همه متضرر می شوند و سرمایه شان در خطر است. در هر حال برای روی صحنه رفتن یک اثر نمایشی ماه ها وقت و انرژی صرف می شود و ثمره این تلاش با حضور مخاطبان و اجرای کار به بار می نشیند.»

او با اشاره به لزوم توجه و حمایت از تئاتر در هر شرایطی ادامه داد: «دولت و اداره کل هنرهای نمایشی نه تنها در شرایط فعلی که به طور دائم باید از اجراهای روی صحنه حمایت کنند تا تئاتر رونق بگیرد. توجه به هنر به ویژه تئاتر باعث می شود مردم به حضور در سالن های تئاتر و تماشای آثار نمایشی عادت

کنند.»

ناصر ممدوح در پایان با بیان اینکه با توجه به شرایط فعلی مردم خیلی از تئاتر و سینما استقبال نمی کنند، گفت: «مردم این روزها حال شان برای تماشای آثار نمایشی خوب نیست. امیدوارم که هرآنچه خیر است برای جامعه اتفاق بیفتد و خیلی زود شاهد حال خوب مردم و حضور آن ها در سالن های تئاتر باشیم.»

که به دکور و تعویض صحنه های زیادی نیاز دارد اما در بازنویسی انجام شده، تنها بخش های مهمی از کار برای اجرای روی صحنه آماده شده است.» او با اشاره به اینکه چراغ تئاتر باید همیشه روشن باشد، ادامه داد: «تئاتر تنها شغل و منبع درآمد بسیاری از فعالان این عرصه به شمار می آید و باید مشکلات و سختی های کاری هنرمندان را نیز مدنظر قرار داد.»

این دوبلور باسابقه افزود: «در بعضی از پروژه ها

علیرضا ناصحی، بازیگر نمایش «پرده خانه»:

ای کاش عمر بازیگران هزار سال بود

بود تا می توانستند، هزاران کار انجام دهند، گفت: «همه بازیگران دوست دارد تا با ایفای نقش های متفاوت خودشان را محک بزنند. من نیز ترجیح می دهم تا در ژانرها و نقش های مختلف بازی کنم و ترجیح می دهم خودم را به نقش بسپارم تا با چالش های بیشتری در بازیگری مواجه شوم.»

او ادامه داد: «برای حضور در یک اثر نمایشی، نمایشنامه و محتوای آن اهمیت بسیار زیادی دارد. درام های نمایشنامه نویسان قدیمی ما محتوا و ساختار بهتری دارند. من به شش شخصه آثار زنده یاد اکبر رادی را بسیار دوست دارم، اما متأسفانه تاکنون تنها در نمایشنامه «پلکان» ایشان به کارگردانی هادی مرزبان بازی کرده ام.»

این بازیگر با تأکید بر ضرورت اجرای تئاتر و روشن ماندن چراغ سالن های نمایش توضیح داد: «تئاتر مال مردم است؛ نه برای من بازیگر است نه کارگردان. ما جزو مردم هستیم و تعطیلی سالن های نمایش به عنوان مکانی که حرف مردم در آن زده می شود، اصلاً جایز نیست. تئاتر می تواند خیلی از حرف ها، گلایه ها و نقدها را به زبان هنر بیان کند. تفکر از طریق تئاتر شکل می گیرد و اگر هنرمندان با هنر و زبان خود حرف زنند، چه کسی باید این کار را انجام بدهد؟!»

به گزارش ایران تئاتر، علیرضا ناصحی، بازیگر و کارگردان تئاتر و تلویزیون از ۱۵ آبان با نمایش «پرده خانه» نوشته بهرام بیضایی با کارگردانی گلاب آدینه در سالن شماره ۲ پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه است.

علیرضا ناصحی با اشاره به اینکه بازیگر با حضور در نمایش «پرده خانه» رشد می کند، گفت: «بعد از مدت ها طی روند بیست ساله ای که به عنوان بازیگر روی صحنه تئاتر هستم، نمایش «پرده خانه» جزو معدود کارهایی است که از نظر درام، کارگردانی و شخصیت پردازی اصول درستی دارد.» او درباره نقش صندل که در این نمایش به ایفای آن می پردازد، توضیح داد: «شخصیت پردازی صندل در این اثر بسیار پیچیده و زیباست. بهرام بیضایی با استادی تمام این شخصیت را در کنار سایر شخصیت های این نمایشنامه خلق کرده است.»

این هنرمند ادامه داد: «در نمایش «پرده خانه» صندل سرکرده خواجه های دربار و زبردست سلطان است. او تمامی کارهای حرمسرا و زنان دربار را مدیریت می کند.» ناصحی افزود: «صندل صرفاً یک خواجه نیست، او شخصیتی منفی دارد که البته گاهی باعث ایجاد حس ترحم در مخاطبان می شود.»

ناصر با بیان اینکه ای کاش عمر بازیگران هزار سال

علیرضا ناصحی، بازیگر نمایش «پرده خانه» با بیان اینکه تعطیلی سالن های نمایش به عنوان مکانی که حرف مردم در آن زده می شود، اصلاً جایز نیست، بازی در نمایشنامه های بهرام بیضایی را آرزوی بسیاری از بازیگران دانست. او همچنین با بیان اینکه ای کاش عمر بازیگران هزار سال بود تا می توانستند، هزاران کار انجام دهند، گفت: «همه بازیگران دوست دارد تا با ایفای نقش های متفاوت خودشان را محک بزنند. من نیز ترجیح می دهم تا در ژانرها و نقش های مختلف بازی کنم.»

محمدهادی عطایی، بازیگر و کارگردان تئاتر:

در هیچ شرایطی نباید تئاتر را تعطیل کرد

هادی عطایی، بازیگر و کارگردان تئاتر معتقد است: هنرمندان همیشه و در هر شرایطی چون جنگ نیز سعی شان به تداوم و حفظ تئاتر بوده است و برای نمایش مشکلات جامعه روی صحنه، جنگیده‌اند.

محمدهادی عطایی، بازیگر و کارگردان تئاتر با بیان اینکه هنرمندان همیشه و در هر شرایطی سعی شان به تداوم و حفظ تئاتر بوده است، تاکید کرد در هیچ شرایطی نباید این هنر را تعطیل کرد.

به گزارش ایران تئاتر، طی هفته‌های گذشته و با توجه به ناآرامی‌های اجتماعی، جهت‌گیری‌های متفاوتی درباره اجراهای روی صحنه تئاتر شکل گرفته است. بسیاری از هنرمندان معتقدند هنر، جریانی متداوم است که نمی‌توان آن را متوقف کرد. این هنرمندان معتقدند که تئاتر، شغل آن‌هاست و مانند دیگر مشاغل اجتماعی، تعطیل‌پذیر نیست.

در این راستا، محمدهادی عطایی، بازیگر و کارگردان، با اشاره به ضرورت روشن ماندن چراغ تئاتر گفت: «جوان‌هایی که با توجه به ناآرامی‌های جامعه معتقدند تئاتری نباید روی صحنه باشد و لزومی برای اجرا وجود ندارد، آیا می‌دانند چه بزرگانی چون زنده‌یادان خسرو بامداد، حمید سمندریان و سایر هنرمندان بزرگ تئاتر عمرشان را صرف کردند تا چراغ این هنر تحت هیچ شرایطی خاموش نشود.»

او ادامه داد: «این روزها ما تنها از جملات و کلماتی از بزرگان وام می‌گیریم که به نفع‌مان است و متأسفانه این

بسیار نگران‌کننده است.» این هنرمند با اشاره به اینکه در زمان همه‌گیری ویروس کرونا نیز بسیاری از هنرمندان حتی در فضای مجازی تلاش کردند تا تئاتر فراموش نشود، افزود: «هنرمندان همیشه و در هر شرایطی چون جنگ نیز سعی شان به تداوم و حفظ تئاتر بوده است و تئاتری‌ها زمانی که بسیاری از تماشاگران به دنبال سلفی گرفتن با بازیگران بودند، برای نمایش مشکلات جامعه روی صحنه، جنگیده‌اند.»

عطایی گفت: «در اینکه تئاتر همواره مورد بی‌مهری قرار گرفته است، شکی ندارم اما آیا می‌توان همه چیز را از ریشه زد و تئاتر را رها کرد؟! ای کاش هوش هیجانی خود را کنترل کنیم و بیش از پیش برای بهتر شدن شرایط تلاش کنیم.»

این بازیگر با اشاره به لزوم توجه بیشتر به اقتصاد تئاتر توضیح داد: «در تمامی شرایط سخت از بلاای طبیعی گرفته تا همه‌گیری ویروس کرونا و ناآرامی‌های اجتماعی، این‌بچه‌های تئاتر بودند که فعالیت‌شان مختل شد و درآمدی نداشتند، آن هم تئاتری که اگر اجرا نرود، دستمزدی نخواهد داشت.»

او ادامه داد: «خیلی‌ها در شرایط فعلی دوست ندارند تئاتر

کار کنند و این موضع‌گیری شریف است اما من دوست دارم تا در عرصه فعالیت و شغلی که دارم، کار کنم و این تصمیم نیز شریف است. امیدوارم دیگران جای ما تصمیم نگیرند و نقش خود را بازی کنند و اجازه بدهند ما هم نقش خود را بازی کنیم.»

عطایی افزود: «موضوع خطرناک این است که عده‌ای منتظرند هنرمندان برای آن‌ها تصمیم بگیرند و عده‌ای دیگر نیز منتظرند برای هنرمندان تصمیم بگیرند که هر دو طرز تفکر آسیب‌زاست.»

این کارگردان و بازیگر تئاتر گفت: «دموکراسی یعنی اینکه ما در کنار هم با احترام و بدون توهین کار کنیم؛ من ۲۲ سال است در تئاتر زحمت کشیده‌ام و تنها می‌توانم برای خودم اظهار نظر کنم که روی صحنه بروم یا نه.»

او ادامه داد: «من هادی عطایی اگر در این شرایط نامطلوب و بد اجتماعی با کاری که روی صحنه می‌برم، حال یک نفر را خوب کنم، رسالتم را انجام داده‌ام.»

طاها محمدی کارگردان نمایش «این آب آشامیدنی نیست»:

تئاتر تلنگری است برای اندیشیدن

شرایط گل و بلبل است، روی صحنه برویم؟!

«این آب آشامیدنی نیست» قرار است تا چه زمانی روی صحنه باشد؟

نمایش «این آب آشامیدنی نیست» برای ۱۵ شب روی صحنه و میزبان تماشاگرانی خواهد بود که به پردیس تئاتر سپند می‌آیند. با وجود تمام سختی‌ها برای بیان آنچه به آن اعتقاد دارم، برای بیان تفکدها و نظراتم با زبان هنر به دور از هرگونه شعارزدگی روی صحنه می‌روم چراکه اعتقاد دارم بازیگران پیامبران کوچک هستند که پیام‌شان را به مردم می‌رسانند و با هنرشان رسالت خود را انجام می‌دهند. روی صحنه رفتن در این شرایط شرافتمندانه‌تر است تا اینکه اصلاً روی صحنه حاضر نشویم.

فکر می‌کنید برای ادامه فعالیت‌های تئاتر چه می‌توان کرد؟

گروه‌های اجرایی که رسالت خود را همیشه و در هر شرایطی انجام داده و می‌دهند اما تئاتر نیازمند حمایت از سوی دولت و اداره کل هنرهای نمایشی به عنوان متولیان این هنر است. طی دو سال همه‌گیری ویروس کرونا حمایت‌هایی از آثار روی صحنه انجام شد که تا حدی ضررهای گروه‌های اجرایی را جبران کرد. اکنون نیز زمان تنها گذاشتن تئاتر نیست و باید تا حد امکان از این هنر حمایت شود.

من هیچ‌وقت این‌گونه به تئاتر نگاه نکرده‌ام. همیشه گفته‌ام که اگر بمریم هم باید جنازه‌ام روی صحنه برگردد. من ضرر کار کردن را به جان می‌خرم اما ترجیح می‌دهم تئاتر زمین نخورد و چراغ آن روشن بماند.

همه ما می‌دانیم که تئاتر به مخاطب زنده است، این زندگی تا چه حد در سالن جریان دارد؟

این روزها تماشاگران تئاتر یک پنجم روزهای معمول هستند. در واقع بیشتر مواقع ما تئاتری‌ها خودمان به تماشای کار یکدیگر می‌نشینیم. البته آثاری که با حضور بازیگران چهره روی صحنه می‌روند، مخاطبان عام نیز خواهند داشت؛ اما در کارهایی که بازیگر چهره نیست، اهالی تئاتر از یکدیگر حمایت می‌کنند، در شرایط فعلی متأسفانه این عزیزان نیز نسبت به شغل خود بی‌توجه شده‌اند.

تداوم تئاتر با وجود پرداخت خسارت‌های کلانی که گروه‌های اجرایی در هر شرایطی می‌پردازند، چه ضرورتی دارد؟

اقتصاد تئاتر همیشه با مشکل روبه‌رو بوده است و به ویژه برای هنرمندانی که در آثارشان بازیگران چهره ندارد. ما در حالت عادی نیز فروش زیادی نداشته‌ایم اکنون هم فروش‌مان یک دهم زمان‌های گذشته است اما برای بیان حرف‌هایمان جایی بهتر از صحنه نمی‌شناسیم. صحنه سنگر ما و مناسب‌ترین محل تفکر و کاتارسیس مدنظر تئاتر است. اگر خودمان عقب‌نشینی کنیم دیگران به جای ما می‌آیند.

این کاتارسیس نمی‌تواند در شرایط بهتری اتفاق بیفتد؟

در طول تمام اتفاقات و ناملایمات تاریخی، تئاتر و موسیقی برای حفظ روحیه مردم همچنان پابرجا مانده‌اند. اکنون که تئاتر باید وظیفه خود را انجام بدهد، گوشه‌خانه بنشینیم و فقط در زمانی که

ما از مدت‌ها پیش با سالن قرارداد بسته بودیم و تمرین‌هایمان آغاز شده بود. تعطیلی کامل اثر با توجه به هزینه‌های صرف شده، قراردادهای بازیگران برای پروژه‌های دیگر و مهم‌تر از همه نبود زمان دیگری برای اجرا در سالن برایمان مقدور نبود. همه ما می‌دانیم که شرایط فعلی جامعه و حال دل مردم خوب نیست اما در این زمان، نباید خودمان تئاتر را کنار بگذاریم. تئاتر دو سال به دلیل همه‌گیری ویروس کرونا روزهای خوبی را پشت سر نگذاشته و اکنون نیز حال خوبی ندارد. این هنر حرف‌های زیادی برای گفتن دارد و تلنگری است برای فکر کردن، پس نباید اجازه بدهیم که کاملاً غیرفعال شود. ما نمی‌توانیم جبهه و سنگر خود را کنار بگذاریم.

بسیاری از مردم معتقدند سالن‌های تئاتر و سینما در شرایط ناآرام اجتماعی باید تعطیل شوند، آیا این تعطیلی امکان‌پذیر است؟

من حدود ۲۰ سال است، زندگی‌ام را برای این حرفه گذاشته‌ام. در همه جای جهان تئاتر را به عنوان شغل قبول دارند و جزو سخت‌ترین مشاغل به شمار می‌آید اما در ایران تئاتر را شغل نمی‌دانند و به آن به عنوان یک تفریح نگاه می‌کنند. این باعث تأسف است که حتی خود اهالی تئاتر نیز به این حرفه چنین نگاهی دارند. در شرایط فعلی جامعه، هیچ شغل دیگری به طور کامل تعطیل نشده است ولی خیلی‌ها انتظار دارند، سالن‌های تئاتر به طور کامل بسته شوند و این طرز فکر از آنجا می‌آید که لزوم اجرا و تماشای تئاتر هیچوقت برای ما فرهنگ‌سازی نشده است. بسیاری از مردم تئاتر را در حد شبیه‌خوانی و نقالی می‌شناسند تاکنون یکبار هم به سالن تئاتر نیامده‌اند. در تهران نهایتاً ۲۰ سالن وجود دارد اما این سالن‌ها در اکثر مواقع خالی از تماشاگرند و به همین دلیل تئاتر همیشه فقیر است. این بی‌توجهی به تئاتر و نداشتن یک درآمد حداقلی به واسطه فعالیت در این حرفه باعث شده است تا برای اکثریت مردم، تئاتر به عنوان یک شغل به شمار نیاید درحالی‌که

نگار امیری: این روزها نمایش «این آب آشامیدنی نیست» نوشته وودی آلن به کارگردانی طاها محمدی کارگردان جوان تئاتر در پردیس تئاتر سپند روی صحنه است. محمدی پیش از این نیز آثاری چون «دروغ رستاخیز»، «موسیقی مجلسی»، «شاهدین اعدام»، «سرکلانتور خوش قلب» و «گاردن پارتی در انتظار گودو» را کارگردانی کرده است.

با این کارگردان درباره نمایشی که اکنون روی صحنه دارد، به گفت‌وگو پرداختیم که در ادامه می‌خوانید.

ودی آلن به عنوان نویسنده‌ای که بیشتر آثارش دارای درونمایه‌ای سیاسی است در این نمایش به دنبال بیان چه موضوعی بوده؟ «این آب آشامیدنی نیست» داستان سفیری است که سفارتخانه را به فرزندش می‌سپارد و از زمان حضور فرزند سفیر اتفاقاتی در آنجا رخ می‌دهد که چالش اصلی نمایش حول محور آن شکل می‌گیرد. وودی آلن با نگارش این طنز سیاسی به بیان این نکته می‌پردازد که قدرت همیشه به آدم‌هایی که مناسب آن نیستند، می‌رسد و این افراد با تصمیم‌گیری‌هایشان اتفاقاتی رقم می‌زنند که همه چیز را به نابودی می‌کشانند.

روند تولید و اجرای این اثر از چه زمانی آغاز شده است؟

من معمولاً مدت زمان زیادی برای تمرین آثاری که روی صحنه می‌برم، اختصاص می‌دهم. تمرین‌های این نمایش حدود ۶۰ جلسه زمان برد و قرار بود تا از ششم مهرماه روی صحنه میزبان مخاطبان باشیم که با توجه به شرایط اجتماعی و حال نامناسب مخاطبان تصمیم گرفتیم، برای یک ماه کار را به تعویق بیندازیم.

و چه عاملی باعث شد که بعد از حدود یکماه تعویق اجرا اکنون روی صحنه باشید؟

مرتضی مودی، کارگردان حاضر در سی‌ودومین جشنواره تئاتر استان سیستان و بلوچستان:

تئاتر استان‌ها نیازمند آموزش است

شهرستان‌ها را بشوند و حداقل برای تولید پلاتو یا سالن نمایش استان‌ها را حمایت کنند.»

او گفت: «تئاتر شهرستان‌ها شرایط خوبی ندارند و موضوع آموزش در استان‌ها بسیار ضعیف است و باید استادان آشنا به علم روز تئاتر به سایر استان‌ها اعزام شده و کلاس‌های نویسندگی، بازیگری و کارگردانی زیر نظر این افراد برگزار شود چراکه قطعاً در دل این دوره‌های آموزشی هنرمندان جوان و مستعدی برای آینده تئاتر شهرستان‌ها پرورش خواهند یافت.»

او ندارند و روایت این داستان نمایش را پیش می‌برد.»

مودی ادامه داد: «جشنواره امسال استان شرایط متفاوتی داشت اما کاش به‌گونه‌ای برگزار می‌شد که سالن‌های اجرا زودتر در اختیار گروه‌ها برای ساخت دکور قرار می‌گرفت و یا تعداد سالن‌های شهرستان زاهدان بیشتر بود که گروه‌ها برای آماده‌سازی دکور نمایش با استرس کمتری مواجه می‌شدند. این را به‌عنوان یک پیشنهاد مطرح می‌کنم و امیدوارم مرکز نشینان صدای هنرمندان

حمیدرضا صفار، عضو هیئت انتخاب بخش مسابقه جشنواره تئاتر استان تهران:

جشنواره‌های استانی چراغ تئاتر شهرستان‌ها را روشن نگه می‌دارند

کرد و این دیدگاه را یکی از موانع اصلی در تولید کارهای قوی دانست. عضو هیئت انتخاب بخش مسابقه بیست و هفتمین جشنواره تئاتر استان تهران با اشاره به اینکه گروه در اجراهای عمومی محکم می‌خورد، افزود: «اگرچه یکی از بندهای جشنواره اجرای عمومی آثار است اما محدودیت‌ها مانع از ارائه بسیاری از آثار فاخر می‌شود؛ بنابراین می‌توان با تقویت اجرای عمومی تئاتر شهرستان‌های استان تهران را تقویت کرد. همچنین با اجرای آثار برای افراد پیشکسوت یا استاد راهنما در همان شهرستان تولیدکننده اثر، می‌توان نقاط ضعف و قوت گروه‌های جوان را مشخص کرد.»

صفار در پایان سخنانش گفت: «با نیازسنجی و آسیب‌شناسی می‌توان به اطلاعاتی دست پیدا کرد که مباحث آموزشی ضروری برای هنرمند جوان شهرستان‌های استان را مشخص می‌کند.»

افراد را ترغیب به مطالعه کند. این تجربه در بخش ایثار بیست و هفتمین جشنواره تئاتر استان انجام شد و ماحصل آن هم کارهای بسیار قوی و خوبی بود که در ارزیابی این رویداد هنری شاهد بودیم.»

او همچنین تأکید کرد: «در قالب رویدادهای هنری می‌توان چندین متن را برای استفاده و تولید آثار معرفی کرد تا حداقل گروه‌های نمایشی تشویق شوند تا چند نمایشنامه را بخوانند و با درام آشنا شوند.»

صفار در ارائه راهکاری برای افزایش سطح کیفی آثار پیشنهاد داد: «می‌توان با اختتامیه یک دوره، فراخوان دوره بعد را ارائه کرد تا گروه‌ها در لحظه آخر و به‌اصطلاح دقیقه ۹۰ به تولید و اجرا نپردازند. همچنین دعوت به همکاری کارشناس‌هایی برای مشاوره و رفع نواقص اجراها می‌تواند کمکی برای ارائه آثار ارزشمند باشد.»

او در بخشی از سخنانش به عدم تمایل گروه‌ها به بهره‌مندی از خرد جمعی اشاره

مرتضی مودی، کارگردان نمایش «زندگی سنگ مرده» بر این باور است که موضوع آموزش در استان‌ها ضعیف است و باید استادان آشنا به علم روز تئاتر به سایر استان‌ها اعزام شده و کلاس‌های نویسندگی، بازیگری و کارگردانی زیر نظر این افراد برگزار شود چراکه قطعاً در دل این دوره‌های آموزشی هنرمندان جوان و مستعدی برای آینده تئاتر شهرستان‌ها پرورش خواهند یافت.

به گزارش خبرنگار ایران تئاتر در سیستان و بلوچستان، مرتضی مودی، از اوایل سال ۹۲ وارد عرصه هنرهای نمایشی شده و طی این ۱۰ سال بازیگری در چندین نمایش و کارگردانی سه اثر را در کارنامه‌اش دارد و امسال با نمایش «زندگی سنگ مرده» در سی و دومین جشنواره تئاتر استانی سیستان و بلوچستان حضور دارد.

مرتضی مودی درباره نمایش «زندگی سنگ مرده» گفت: «این اثر از نوشته‌های حامد مکملی است و داستان زندگی همه انسان‌ها را به زبان طنز روایت می‌کند و به‌طور خاص سرگذشت مردی را نشان می‌دهد که در کهن‌سالی و با وجود بیماری، فرزندانش تمایلی به نگهداری از

امین جعفری، کارگردان نمایش «قطعه‌ای از قلب آسمان»: حضور در جشنواره‌ها هنرمند را مجبور به قوی‌تر شدن می‌کند

امین جعفری کارگردان حاضر در سی و چهارمین جشنواره تئاتر چهارمحال و بختیاری می‌گوید: تعداد زیاد مخاطب نمایش بستگی به چگونگی برگزاری جشنواره‌ها دارد و این امر هنرمند را مجبور به قوی‌تر شدن و احترام بیشتر به سلیقه مخاطب خواهد کرد.

به گزارش خبرنگار ایران تئاتر در چهارمحال و بختیاری، امین جعفری دانشجوی دکتری در رشته حقوق خصوصی است و فعالیت نمایشی خود را از سال ۱۳۷۹ با تئاتر دانش‌آموزی آغاز کرده و با حضور در گروه هی جاب بروجین در آثار بسیاری حضور داشته است. جعفری امسال با نمایش «قطعه‌ای از قلب آسمان» به‌عنوان بازیگر و سرپرست گروه کارگردانی در جشنواره استان چهارمحال و بختیاری حضور دارد.

امین جعفری درباره موضوع این نمایش در گفت‌وگو با تئاتر چهارمحال و بختیاری گفت: «استان نمایش در خصوص آرزوها و حسرت‌ها است. این که اگر ما بدانیم چند روز دیگر زنده هستیم، چه حسرت‌هایی خواهیم داشت و چه تلاشی برای نرسیدن به آرزوهای دست‌یافتنی‌مان می‌کنیم.»

او افزود: «تگیزه ما از انتخاب این متن برای اجرای نمایش، متفاوت بودن آن برای افراد گروه بود. هرچند در بخش سخت‌افزار، با چالش‌های زیادی نسبت به دیگر نمایش‌ها مواجه بودیم.»

جعفری توضیح داد: «نمایش «قطعه‌ای از قلب آسمان» به‌صورت گروهی کارگردانی شده است. به این معنی که با شروع متن خوانی، با استفاده از توانایی‌های بالقوه افراد گروه، چه بازیگران و چه عوامل پشت‌صحنه، کارگردانی نمایش انجام شد.»

امین جعفری بزرگ‌ترین مشکل خود و گروه را برای این اجرا، تهیه لوازم موردنیاز صحنه دانست و گفت: «در این اثر از صحنه‌های خاص و لوازمی خاص استفاده می‌شود که ما برای تهیه آن‌ها با مشکل روبه‌رو بودیم و مشکل دیگر تعداد بالای پرسوناژ گروه بود که هماهنگی‌ها برای تمرین و آماده‌سازی را سخت می‌کرد.»

او تأثیر جشنواره سی و چهارم تئاتر را ترغیب تماشاگران برای دیدن تئاتر دانست و افزود: «تعداد زیاد مخاطب نمایش بستگی به چگونگی برگزاری جشنواره‌ها دارد و این امر هنرمند را مجبور به قوی‌تر شدن و احترام بیشتر به سلیقه مخاطب خواهد کرد.»

این هنرمند در پاسخ به این سؤال که اگر در این جشنواره به مرحله بعدی راه پیدا نکردید چه واکنشی خواهید داشت گفت: «هرکس در پشت‌کاری که انجام داده، واقف به زحماتی که کشیده شده، هست و جایگاه خودش را نسبت به دیگران می‌داند. پس هم ما و هم دیگر گروه‌ها، چه به جشنواره فجر راه یابیم یا نه آثار بعدی‌مان حتماً قوی‌تر خواهد بود.»

جعفری درباره ازسرگیری جشنواره‌های مناطق تئاتر در کشور اظهار داشت: «جشنواره‌ها به‌خودی‌خود ترغیبی برای شروع و ادامه فعالیت‌های نمایشی است ولی در پرتاب می‌گویم که اگر ما بدانیم که با شرکت در این جشنواره‌ها به سطح بالاتر از استان خود می‌رسیم، مطمئناً خوب است، ولی با همین شرایط خیر. بهتر است که هزینه این نوع جشنواره‌ها به گروه‌های نمایشی اختصاص داده شود.»

گفت‌وگو با پریا امینی‌دهکردی و مهرنوش عباس‌نژاد، برگزیدگان جشنواره تئاتر چهارمحال و بختیاری

موفقیت دو زن کارگردان پس از دست‌وپنجه نرم کردن با مشکلات و موانع

مسعود مرواری، دبیر جشنواره تئاتر خراسان شمالی:
با افزایش چشمگیر گروه‌های شرکت‌کننده روبه‌رو هستیم

مسعود مرواری دبیر هفدهمین جشنواره تئاتر خراسان شمالی از افزایش چندبرابری گروه‌های شرکت‌کننده و ورودی به مرحله نهایی این جشنواره و حمایت ویژه دبیرخانه جشنواره از آثار شرکت‌کننده خبر داد.

به گزارش خبرنگار ایران تئاتر در خراسان شمالی؛ مسعود مرواری دبیر هفدهمین جشنواره تئاتر خراسان شمالی با بیان اینکه ۱۰ اثر به مرحله نهایی راه یافته‌اند، گفت: «در جهت حمایت از هنرمندان شرکت‌کننده در جشنواره تئاتر خراسان شمالی، افزایش چند برابری گروه‌های شرکت‌کننده و ورودی به مرحله نهایی این جشنواره را داشته‌ایم.»

او با اشاره به لزوم حمایت از هنر و هنرمندان، افزود: «گروه‌های شرکت‌کننده در مرحله بازبینی هفدهمین جشنواره تئاتر خراسان شمالی که به مرحله نهایی نرسیده‌اند، به طور ویژه در آینده‌ای نزدیک جهت اجرای عمومی آنها در شهرستان‌ها حمایت خواهند شد.»

دبیر هفدهمین جشنواره تئاتر خراسان شمالی در خصوص گروه‌های راه یافته به مرحله نهایی جشنواره گفت: «حمایت از این گروه‌ها جهت شرکت در جشنواره فجر در دستور کار قرار گرفته است و همه سازوکارها و همچنین حامیان آن مشخص شده است.»

مرواری با بیان اینکه در هفدهمین جشنواره تئاتر خراسان شمالی اکثر گروه‌های شرکت‌کننده از گروه سنی جوانان هستند، افزود: «در این دوره با نگاه ویژه به آموزش، در کنار داوری، کارگاه‌های آموزشی نیز برگزار می‌شود که با استقبال شرکت‌کنندگان همراه بوده است.»

ارسلان محبی، کارگردان نمایش «مردمان مرد»

هنرمند باید در هر شرایطی حرف دل مردمش را بزند

ارسلان محبی، کارگردان حاضر در سی‌ودومین جشنواره تئاتر سیستان و بلوچستان معتقد است: سکوت هنری، کاری درست نیست و هنرمند باید در هر برهه‌ای از تاریخ حرف دل مردمش را بگوید.

به گزارش ایران تئاتر، ارسلان محبی که با نمایش «مردمان مرد» در این جشنواره حضور داشت، درباره موضوع این اثر گفت: «این نمایش به اولین قیام خونخواهی امام حسین (ع) می‌پردازد اما گریزی به نوع اسلام آوردن سیستانیانی که با میل قلبی هم همراه بود، پرداخته است و علاقه شدید آن‌ها به امام علی (ع) را به تصویر می‌کشد.» این کارگردان با اشاره به تعطیلی جشنواره‌های استانی به خاطر کرونا و شرایط خاص امروز جامعه، افزود: «جشنواره امسال، اهمیت بسیار بالایی برای تئاتر و تئاترهای و همچنین مردم دارد، چراکه در میان هنرمندان افرادی مخالف و افرادی هم موافق برگزاری این جشنواره بودند و اعتقاد داشتند سکوت کار هنرمندانه‌ای نیست و هنرمند در برهه‌ای از تاریخ باید با کار هنری حرف دل مردمش را بگوید. در این میان عده بسیاری کناره‌گیری کردند ولی من معتقدم این اقدام اشتباه است و هنرمند باید با حضور، حق و مطالبه خود را مطرح کند.»

او درباره وضعیت تئاتر استان سیستان و بلوچستان نیز اظهار کرد: «تئاتر سیستان و بلوچستان، سرشار از استعدادها و درخشان است اما این استعدادها بیش از هر چیزی به آموزش نیاز دارند و مسئله مهم‌تر، زیرساخت‌های تئاتر استان است چراکه به شدت در این بخش با مشکل روبه‌رو هستیم.»

سطح آثار جشنواره امسال نزدیک به هم و رقابت تنگاتنگ بود

مهرنوش عباس‌نژاد، کارگردان و بازیگر نمایش «کپسول»، دیگر برگزیده سی و چهارمین جشنواره تئاتر چهارمحال و بختیاری، با اشاره به این که سطح آثار جشنواره امسال نزدیک به هم و رقابت تنگاتنگ بود، گفت: «هدف شخصی من از شرکت در جشنواره، دیده شدن توسط تماشاگران بود ولی اکنون که به جشنواره منطقه‌ای راه یافته‌ایم، تلاش خود را برای هر چه بهتر ارائه دادن اثر در این جشنواره خواهیم کرد.»

او برگزاری جشنواره استانی تئاتر را باعث استمرار و ماندگاری تئاتر در شهرستان‌ها دانست و افزود: «گفت‌وگو و دیالوگ هنرمندان تئاتر در جشنواره‌های تئاتر درباره آثار یکدیگر و نقد بررسی آثار خود، باعث پیشرفت هنرمندان می‌شود و امیدوارم در جشنواره‌های تئاتر به جلسات نقد بررسی آثار اهمیت بیشتری بدهند.» این کارگردان جوان گفت: «داستان نمایش «کپسول» در مورد بیماری ناشناخته‌ای است که تنها راه درمان آن ازدواج است. چالش تعهد در ازدواج در این نمایش پررنگ است.»

او هدف از انتخاب متن نمایش را وجود شخصیت‌های خاکستری در آن عنوان کرد و افزود: «هرچند همین تعداد زیاد بازیگر و هماهنگی بین آن‌ها جزء مشکلات کار من بود ولی به لطف خدا و با تلاش بازیگران و عوامل اثر از پس آن برآمدم.»

عباس‌نژاد افزود: «امیدوارم با تلاش مسئولین و اهمیت دادن به هنر تئاتر مشکلات عمده سالن‌های نمایش در شهرستان‌ها برطرف شود و همیشه در طول سال شاهد اجرای نمایش در استان‌ها باشیم.»

او با اشاره به اینکه «خاکستری»، داستان زندگی یک شب از انسان‌هایی است که در جنگ، بدون در نظر گرفتن طرف جبهه‌شان زندگی می‌کنند. درباره انگیزه خود از نوشتن این اثر گفت: «به نظر من انسان‌ها برای احساس جنگ الزاما نباید در دوران جنگ زندگی کنند بلکه بسیاری اوقات شرایط زندگی ما در دوران صلح نیز همان شرایط دوران جنگ را دارد و با همان چالش‌ها و همان لحظات سخت تصمیم‌گیری روبه‌رو هستیم. همین احساس باعث نوشتن این اثر شد.»

این نویسنده و کارگردان جوان درباره مشکلات پیش روی خود در اجرای این اثر توضیح داد: «مرحله انتخاب بازیگر، برای من مرحله زمان‌بری بود و بعد از آن برای طراحی صحنه و اجرای آن دست‌وپنجه نرم کردن با مشکلات اقتصادی را پیش رو داشتم. در این زمینه باید از هنرمندان حمایت مالی بیشتری بشود تا دست آن‌ها هم در پروردن و اجرای ایده‌های ذهنی‌شان بازتر باشد.»

امینی که به‌عنوان اثر برگزیده استان چهارمحال و بختیاری به جشنواره تئاتر منطقه‌ای راه پیدا کرده‌است، از سرگیری جشنواره منطقه‌ای را اتفاق خوشحال‌کننده‌ای دانست و گفت: «این چند سال در نبود جشنواره منطقه‌ای، فیلم اجرای تئاتر بازبینی می‌شد که کار خوشایندی برای هنر تئاتر نیست. جشنواره منطقه‌ای برای هنرمندان تئاتر استان‌ها بسیار مفید است. آشنایی با دیگر آثار استان‌های کشور و گفت‌وگو و تبادل اندیشه بین هنرمندان مهم‌ترین دستاورد این جشنواره‌ها است.»

سی و چهارمین جشنواره تئاتر استان چهارمحال و بختیاری دو نمایش برگزیده داشت که هردو از بانوان هنرمند و جوان این استان بودند. مهرنوش عباس‌نژاد و پریا امینی که در جشنواره تئاتر منطقه‌ای حضور خواهند داشت هردو بر این باورند که آشنایی با آثار هنرمندان دیگر استان‌های کشور و گفت‌وگو و تبادل اندیشه دستاورد مهم این جشنواره است.

به گزارش خبرنگار ایران تئاتر در چهارمحال و بختیاری، سی و چهارمین جشنواره تئاتر این استان به دبیری قاسم اسماعیلی‌دهکردی، از ۲۵ تا ۲۸ آبان ماه ۱۴۰۱ در شهرکرد برگزار شد.

در پایان این جشنواره، دو نمایش «خاکستری» به نویسندگی و کارگردانی پریا امینی‌دهکردی و «کپسول» به کارگردانی مهرنوش عباس‌نژاد، به‌عنوان برگزیدگان به جشنواره منطقه‌ای تئاتر فجر راه یافتند.

در همین رابطه، با این دو کارگردان جوان، گفت‌وگو کرده‌ایم که می‌خوانید:

جشنواره منطقه‌ای برای هنرمندان تئاتر استان‌ها مفید است

پریا امینی‌دهکردی که نمایش «خاکستری» با کارگردانی او برگزیده سی و چهارمین جشنواره تئاتر چهارمحال و بختیاری شد، درباره اهمیت این رویداد نمایش گفت: «جشنواره تئاتر استانی، محرک خوبی برای تولید تئاتر در شهرستان‌هاست. قبل از برگزاری جشنواره، هنرمندان در تکاپوی بیشتری هستند و شور و شوق به نسبت بیشتری در مقایسه با اجراهای عموم دارند.»

کریم عظیمی، عضو هیئت داوران
جشنواره تئاتر استان زنجان:

شناخت هنرمند از مسائل اجتماعی
و فرهنگی باعث غنای آثار می‌شود

کریم عظیمی جبین داور سی و چهارمین جشنواره تئاتر استان زنجان می‌گوید حضور موفق شهرستان‌های تابعه استان به جز مرکز استان نقطه مثبت این جشنواره است اما جای خالی پرداختن به موضوعات و مناسبات بومی و محلی شدیداً احساس می‌شود. چراکه شناخت و آگاهی هنرمند از مسائل اجتماعی و فرهنگی و اقلیمی جامعه قطعاً در غنای آثار تأثیرگذار خواهد بود.

به گزارش خبرنگار ایران تئاتر در استان زنجان، کریم عظیمی جبین عضو هیئت داوران سی و چهارمین جشنواره تئاتر استان زنجان که به‌عنوان ناظر اداره کل هنرهای نمایشی در این جشنواره حضور داشت، تئاتر زنجان را در طول سالیان متعددی یکی از بی‌رقبان خلاقیت و هنر انسانی دانست و گفت: «حضور مداوم هنرمندان تئاتر زنجان در جشنواره‌های ملی و بین‌المللی دلیلی برای این مدعاست و البته این مسئله منکر تأثیرگذاری بر فرهنگ و اجتماع خود در قالب اجرای عموم نیست.»

عظیمی جبین افزود: «برخی از عوامل باعث تقلیل کمیت و تعداد آثار حاضر در این جشنواره شده است و رشد کیفی آثار نمایشی این جشنواره راضی‌کننده نیست. شاید یکی از دلایل این مسئله حضور جوانان و هنرمندانی که سابقه چندانی در تولید و اجرا نداشته‌اند، باشد که البته همین امر خود جای بسی امیدواری است چراکه هم‌زمان با کسب تجربه و آموزش‌های لازم آینده تئاتری این استان را تقویت خواهند کرد.»

او با اشاره به این موضوع که برخلاف سال‌های گذشته، بیشترین حضور از شهرستان‌های تابعه غیر از زنجان به‌عنوان مرکز استان بوده و همین امر یکی دیگر از نکات قوت تئاتر زنجان در این دوره از جشنواره است ادامه داد: «توجه به تمرکززدایی نباید تنها به همین مورد حضور در جشنواره خلاصه شود، بلکه در امر تجهیز سالن‌ها و برگزاری کارگاه‌های آموزشی به‌صورت مداوم و مستمر فراهم آوردن زمینه مناسب برای اجرای عمومی آثار نمایشی تولیدشده شهرستان‌ها در مرکز استان، نشان‌دهنده توجه متولیان امر نمایش چه در اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی و چه در انجمن هنرهای نمایشی استان خواهد بود. این اتفاق می‌تواند از سوی گروه‌های نمایشی مرکز استان با اجرای رپرتوار در شهرستان‌های تابعه نیز صورت گیرد.»

این کارشناس تئاتر، توجه به موضوعات و ژانرهای مختلف در این جشنواره را نشان‌دهنده تنوع سلاقی در بین هنرمندان تئاتر و ویژگی مثبت و مهم این جشنواره دانست و در عین حال گفت: «اما جای خالی پرداختن به موضوعات و مناسبات بومی و محلی شدیداً احساس می‌شود. چراکه شناخت و آگاهی هنرمند از مسائل اجتماعی و فرهنگی و اقلیمی جامعه قطعاً در غنای آثار تأثیرگذار خواهد بود.»

کریم عظیمی جبین در پایان گفت: «امیدوارم پتانسیل و ظرفیت موجود تئاتر استان زنجان هم از طرف هنرمندان و هم از طرف مسئولین بیش‌ازپیش با تدابیر و هم‌اندیشی‌های لازم زمینه را برای ظهور چهره‌های جدید و ارتقای هنرهای نمایشی استان هنرمند پرور زنجان فراهم آورد.»

امیر حسین شفیعی، دبیر بیست‌وهفتمین جشنواره تئاتر استان تهران:

گروه‌های نمایشی شهرستان‌ها مظلوم هستند

فعالیت گسترده‌ای در زمینه تئاتر داشتند و برخی از آن‌ها توانستند به این جشنواره راه پیدا کنند. این هنرمند با اشاره به تعداد آثار راه یافته به این دوره از جشنواره گفت: «۶۰ گروه اجرایی در مرحله بازبینی بیست و هفتمین جشنواره تئاتر استان تهران حضور داشتند، هنرمندانی که چراغ تئاتر را در شهرستان‌های محروم و البته مظلوم استان تهران روشن نگه داشته‌اند.»

او ادامه داد: «گروه‌های نمایشی شهرستان‌های استان تهران به این دلیل مظلوم هستند که حداقل امکانات برای اجرای تئاتر در شهرستان‌های این استان وجود ندارد.»

شفیعی افزود: «سازمان‌ها و نهادهای فرهنگی زیادی به منظور برگزاری این رویداد دست ما را گرفتند و درخصوص جشنواره هم‌افزایی کردند که اگر حمایت آن‌ها نبود، نمی‌توانستیم این رویداد هنری را برگزار کنیم.»

این مدیر هنری با بیان اینکه مهم‌ترین نکته برگزاری این دوره از جشنواره کم شدن تصدی‌گری دولت در حوزه تئاتر است، گفت: «من به عنوان دبیر و خادم گروه‌های نمایشی در جشنواره تئاتر استان تهران مهم‌ترین نکته برگزاری این رویداد را این می‌دانم که به هر حال دولت به این نتیجه رسید که تصدی‌گری‌اش را در حوزه تئاتر کم کند و شاید برای نخستین بار بعد از ۲۶ دوره برگزاری، یک هنرمند از خانواده تئاتر دبیری جشنواره را برعهده بگیرد و امور جشنواره به انجمن هنرهای نمایشی واگذار شود که این هم اتفاق خوشایندی برای هنرمندان تئاتر است.»

او ادامه داد: «امیدوارم روزی برسد که

امیر حسین شفیعی دبیر بیست و هفتمین جشنواره تئاتر استان تهران با بیان اینکه برای نخستین بار بعد از ۲۶ دوره برگزاری، یک هنرمند از خانواده تئاتر دبیری جشنواره را برعهده دارد، گفت حداقل امکانات برای اجرای تئاتر در شهرستان‌های استان تهران وجود ندارد. او خبر داد: در این دوره کانون ملی منتقدان با حضور دو منتقد آثار را مورد نقد و بررسی قرار خواهد داد.

به گزارش ایران تئاتر، امیر حسین شفیعی دبیر بیست و هفتمین جشنواره تئاتر استان تهران با اشاره به برگزاری این رویداد هنری گفت: «از اینکه دستاوردهای هنری هنرمندان شریف شهرستان‌های استان تهران این فرصت را پیدا کرده‌اند تا در قالب بیست و هفتمین جشنواره تئاتر استان تهران آثارشان را به اجرا بگذارند، بسیار خوشحال هستیم.»

او ادامه داد: «ما در این دوره از جشنواره تئاتر استان تهران سعی کردیم؛ اتفاقات ویژه‌ای را رقم بزنیم. بخش ایثار با حمایت بنیاد شهید و امور ایثارگران شهرستان‌های استان تهران و بخش تولیدات ویژه سردار شهید حاج قاسم سلیمانی به بخش مسابقه این رویداد هنری اضافه شد.»

دبیر بیست و هفتمین جشنواره تئاتر استان تهران افزود: «در این دوره کانون ملی منتقدان با حضور دو منتقد آثار را مورد نقد و بررسی قرار خواهند داد و ما تمام تلاش‌مان این است که جشنواره‌ای منظم و با کیفیت برگزار کنیم.»

شفیعی توضیح داد: «گروه‌های ما از شهرستان‌های مختلف استان تهران از جمله شهریار، ملارد، اسلام شهر، رباط کریم، پاکدشت، پیشوا و ری

مهدی جعفری فارسانی، کارگردان نمایش «مثل آب برای شکلات»:

مسئولان با فراهم کردن زیرساخت‌های تئاتری، به هنرمندان و مخاطبان امتزاج بگذارند

بود به‌علاوه این که در ساختار اجرایی و زبان وامدار تئاتر تجربی هستیم، از این رو به سمت این نمایشنامه کشیده شدم. من معتقدم که نباید ژست تئاتر غربی گرفت و قرارداد مصنوعی تئاتر بین مخاطبان و هنرمند بسته شود.»

او درباره تفاوت اثر خود در اجرا با ابراهیم پشت کوهی توضیح داد: «تفاوت کار من با ابراهیم پشت کوهی در نوع اجراست. کار پشت کوهی تئاتر موزیکال و شاد است ولی من سعی در مفهومی کردن و زخم زدن به احساس مخاطب هستم.»

این کارگردان بیشترین مشکلات اکنون در تئاتر را، مسائل مالی و اقتصادی دانست و گفت: «انتظار داریم به هنر تئاتر از لحاظ مالی و سخت‌افزاری کمک بیشتری شود، چراکه همه اجناس و کالاها تورم‌های بسیار داشته ولی هنوز به‌مانند قبل حمایت از تئاتر هیچ تفاوتی نداشته است.»

او درباره اهمیت برگزاری جشنواره تئاتر استانی و منطقه‌ای توضیح داد: «جشنواره تئاتر استانی در پیشرفت تئاتر کشور نقش دارد. هرکجا که چراغی در ارتباط با تئاتر روشن باشد، در پیشبرد اهداف نمایشی تئاتر مؤثر

مهدی جعفری فارسانی که با کارگردانی نمایش «مثل آب برای شکلات» نوشته ابراهیم پشت کوهی، در سری و چهارمین جشنواره تئاتر استان چهارمحال و بختیاری حضور دارد، خواستار فراهم‌سازی زیرساخت‌های نمایشی در شهرستان‌ها، برای احترام به هنرمندان و مخاطبان شد.

به گزارش خبرنگار ایران تئاتر در چهارمحال و بختیاری، جعفری فارسانی درباره این نمایشنامه که برگرفته از داستانی به همین نام به قلم لورا اسکویپول، نویسنده مکزیکی است، گفت: «داستان این نمایش تقابل عشق با سنت‌های غلط در جوامع مختلف است. گرچه اکنون توسط من بستر روایت این نمایش، در جامعه بختیاری گذاشته شده، اما منظور من کل جامعه انسانی است نه جغرافیای خاص مناطق بختیاری. زیرا نگاه انسان‌ها به عواطف انسانی در هر جامعه‌ای یک‌چیز است. برگشت به معرفت انسانی راهگشای حذف آلام و رنج‌هاست.»

جعفری درباره انگیزه انتخاب این متن ادامه داد: «انگیزه من از انتخاب این متن توجه به عواطف انسانی و معرفت انسانی

است. جشنواره تئاتر منطقه‌ای هم قرار شده امسال دوباره برگزار شود، باعث رشد ما در تئاتر می‌شود و در دور هم جمع شدن و دیدار خانواده تئاتر کمک‌کننده خواهد بود.»

مهدی جعفری در پاسخ به این سؤال که آیا مخاطب عام با «مثل آب برای شکلات» که به گفته خودش وامدار تئاتر تجربی است، ارتباط برقرار می‌کند، گفت: «ما میراث‌خوار زیست مردم هستیم. گاهی فهم عامه مردم از فهم خاص هنرمند، بالاتر است. من به برقراری ارتباط مخاطب با این نمایش امیدوارم و به شور و جنبش این نمایش اعتقاد دارم. به همین خاطر بیش از گذشته به راه‌یابی به جشنواره فجر نیز امید دارم.»

ابوالفضل همراه، عضو هیئت داوران بیست و هفتمین جشنواره تئاتر استان تهران:

جشنواره‌ها محمل تماشای استعدادهاى شگفت در شهرستان‌ها هستند

نگار امیری: بخش ایتار با حمایت بنیاد شهید و امور ایثارگران در قالب دومین فصل‌واره فرهنگی هنری ایتار در بیست و هفتمین جشنواره تئاتر استان تهران با داوری ابوالفضل همراه، محمد لارتنی و کامران شهلاهی از یکم تا ششم آذرماه سال جاری در پردیس تئاتر تهران در حال برگزاری است. حضور ابوالفضل همراه به عنوان یکی از داوران حاضر در این رویداد هنری بهانه‌ای شد تا با او به گفت‌وگوی کوتاهی بپردازیم که در ادامه می‌خوانید.

به عنوان یکی از داوران بیست و هفتمین جشنواره تئاتر استان تهران بر اساس آثاری که تاکنون به تماشا نشست‌اید، آثار شرکت‌کنندگان را در این دوره چگونه ارزیابی می‌کنید؟

متأسفانه در سال‌های قبل توفیق حضور در جشنواره و تماشای آثار برای من فراهم نبود اما طی روزهایی که از برگزاری بیست و هفتمین جشنواره تئاتر استان تهران می‌گذرد، تماشاگر آثار خوبی از هنرمندان شهرستان‌های مختلف تهران بوده‌ام. حضور گسترده نسل جوان در کنار هنرمندان پیشکسوت نکته مهم و ارزشمند این جشنواره به شمار می‌آید و رقابت توأمان این نسل می‌تواند نویدبخش اتفاقات خوبی در تئاتر باشد. نسل جدید بسیار مستعد هستند و می‌توانند ظرفیت‌های خودشان را در کنار تجربه پیشکسوتان تئاتر به بهترین شکل نشان بدهند. بحث هنر خلاق طی سال‌های اخیر در مباحث هنری مورد تأکید قرار گرفته است و خوشبختانه این خلاقیت در آثار حاضر در این دوره از جشنواره به چشم می‌آید. شرکت‌کنندگان علاوه بر محتوا و درام به فرم به عنوان عنصر خلاق در بازیگری و کارگردانی توجه زیادی دارند.

حضور هنرمندان در جشنواره تئاتر

استان تهران از چه جهاتی می‌تواند به آن‌ها در ادامه فعالیت‌شان در عرصه تئاتر کمک کند؟

این جشنواره و جشنواره‌های مشابه فرصت مناسبی برای هنرمندان است تا در مسیرهای جدید گام بردارند. هنرمندان در جشنواره‌های مختلف غیر از ارائه اثر خودشان می‌توانند به تماشای آثار یکدیگر بنشینند و این فرصتی است برای تجربه‌اندوزی و محلی برای یک رقابت سالم. من سالیان سال در جشنواره‌های مختلف تئاتری حضور داشته‌ام و جشنواره‌ها را محل کسب تجربه، دیدن آثار مختلف و محک زدن آثار هنری توسط تولیدکنندگان این آثار می‌دانم. هنرمندان باید از این ظرفیت و پتانسیلی که در جشنواره‌هاست، استفاده کنند. علاوه بر این، همدلی هنرمندان در جشنواره‌ها اتفاق خوبی است. اینکه گروه‌های نمایشی با یکدیگر آشنا می‌شوند و به تبادل تجربه‌های هنری‌شان می‌پردازند در نهایت باعث رشد و شکوفایی آثار هنرمندان و در نتیجه تئاتر خواهد شد.

جشنواره تئاتر منطقه‌ای به هم‌آهنگی کل هنرهای نمایشی در سال جاری احیا شد، برگزاری مجدد این جشنواره از چه نظر اهمیت دارد؟

جشنواره تئاتر منطقه‌ای محلی برای ارزیابی توانمندی‌ها، تماشای آثار مختلف و تبادل فرهنگ اقوام مختلف محسوب می‌شود. قطعاً برگزاری این جشنواره ضرورت بسیار زیادی به ویژه در فضای شهرستان‌ها دارد، هنرمندان شهرستان‌ها یکی از جایگاه‌هایی که می‌توانند روی آن حساب کنند همین جشنواره‌های استانی و منطقه‌ای است. توقف هفت ساله این جشنواره باعث تأسف بود اما احیای مجدد آن جای شکر دارد و از همه مدیران و مسئولانی که تلاش‌های‌شان منجر به احیای مجدد این رویداد هنری شده است، تشکر می‌کنم. جشنواره تئاتر منطقه‌ای باید تقویت شود چراکه این جشنواره

سعید کیخای، کارگردان نمایش «گاو مرد»:

پیشکسوتان وارد گود شوند و نسل جدید را تنها نگذارند

کارگردان نمایش «گاو مرد» گفت: جشنواره امسال نشان داد که استان سیستان و بلوچستان در حیطه نمایش از حضور نسل جدید بااستعداد بهره می‌برد اما پیشکسوتان نمایش باید دوباره پا در گود هنر بگذارند و این نسل را رها نکنند چراکه پرورش جوان‌ترها با بهره بردن از تجربیات بزرگان میسر خواهد شد.

سعید کیخای هنرمند اهل سیستان و بلوچستان از سال ۸۶ وارد عرصه هنرهای نمایشی در عرصه استانی شد. او در نمایش‌های متعددی به ایفای نقش پرداخت و به پشتوانه تجربه این سال‌ها، امسال با نمایش «گاو مرد» در سی و دومین جشنواره استان سیستان و بلوچستان که در زاهدان برگزار شد شرکت کرد و به‌عنوان یکی از آثار برتر به جشنواره منطقه‌ای معرفی شد.

کیخای درباره «گاو مرد» گفت: «این نمایش نوشته منصور فارسی است که پس از انتخاب متن و بازیگر دو ماه پیش از جشنواره استانی مراحل تمرین آن آغاز شد و در نهایت با حضور در سی و دومین جشنواره تئاتر سیستان و بلوچستان با تکیه بر تلاش اعضای گروه به‌عنوان یکی از نمایش‌های راه‌یافته استان به جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر معرفی شد.»

او ادامه داد: «در دوران تمرین نمایش، شرایط برای تمرین بد نبود اما برای اجرای جشنواره نه تنها گروه نمایش «گاو مرد» بلکه همه گروه‌های نمایشی شرکت‌کننده در جشنواره به دلیل شرایط نامناسب و نواقص سالن‌های اجرا با مشکل روبه‌رو بودند که من طلبید تا متولیان امر فرهنگ و هنر استان ایجاد فضاهای نمایشی استاندارد در تمام نقاط سیستان و بلوچستان را در اولویت اقدامات خود قرار دهند.»

کارگردان نمایش «گاو مرد» درباره برگزاری جشنواره‌ها گفت: «جشنواره‌های تئاتر بهانه‌ای می‌شود تا گروه‌های نمایشی از شهرستان‌های مختلف چند روزی را گردهم آیند و به اجرای نمایش بپردازند و فرصت تماشای نمایش‌های پیش‌تری را داشته باشند که این خود سبب ارتقای سطح کیفی تئاتر استان و افزایش تجربه هنرمندان می‌شود. به همین دلیل اقدام مدیران برای برگزاری جشنواره‌های منطقه‌ای با حضور گروه‌های سایر استان‌ها رشد بیشتر تئاتر استان و در نهایت تئاتر کشور را در پی دارد.»

این هنرمند گفت: «این جشنواره نشان داد که استان سیستان و بلوچستان در حیطه نمایش از حضور نسل جدید بااستعداد بهره می‌برد اما پیشکسوتان نمایش باید دوباره پا در گود هنر بگذارند و این نسل را رها نکنند چراکه پرورش جوان‌ترها با بهره بردن از تجربیات بزرگان میسر خواهد شد.»

کیخای در پایان افزود: «از متولیان برگزاری جشنواره سی و دوم استان، مجتبی رضایی ریاست انجمن نمایش استان و اساتیدی چون فرشته انصاری و رضا خداداد بیک که همیشه در کنار گروه‌ها بودند تشکر می‌کنم و برای گروه‌های نمایشی «گاو مرد» و «کوتوله‌ها» که نماینده‌های استان در جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر هستند آرزوی موفقیت دارم و امیدوارم سایر اهالی تئاتر استان هم سالی موفق و روزگاری روشن را پیش روی داشته باشند.»

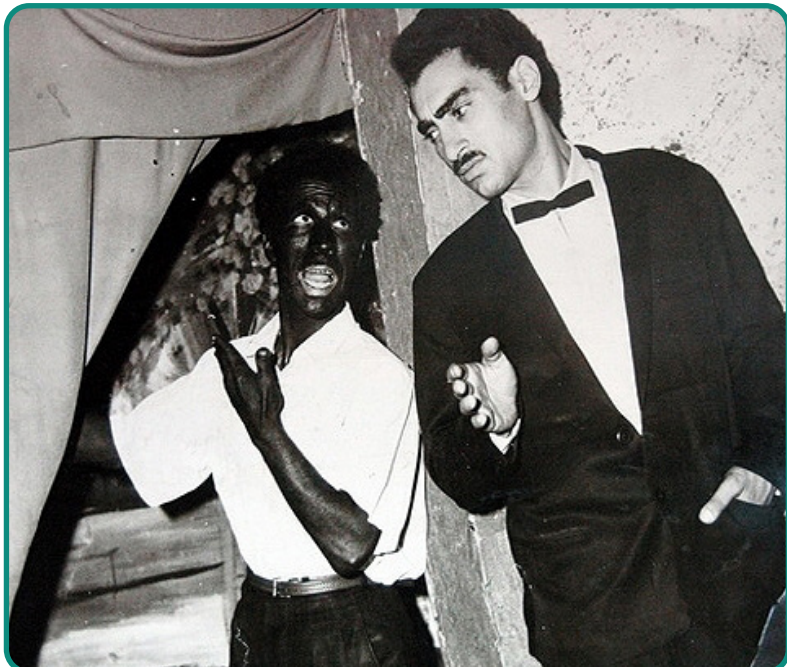
می‌تواند سرمشقا خوبی برای فعالیت حرفه‌ای تئاتر کشور و حضور و معرفی آثار با کیفیت در عرصه تئاتر از سراسر ایران باشد.

با توجه به شرایط فعلی جامعه ضرورت برگزاری جشنواره‌های تئاتر و دیگر رویدادهای فرهنگی هنری چیست؟

هر شغل، حرفه و فعالیتی نیاز به استمرار دارد و نباید خللی در آن به وجود بیاید چراکه توقف باعث برگشت فعالیت‌ها به عقب خواهد شد و ما نباید اجازه بدهیم تا در تئاتر چنین اتفاقی رقم بخورد. من معتقد هستم که جشنواره‌های تئاتر استانی و منطقه‌ای جزو ضروری‌ترین رویدادهای هنری حرفه ما هستند. جشنواره‌های استانی و منطقه‌ای تنها امید اهالی تئاتر در شهرستان‌هاست. هنرمندان شهرستان‌ها می‌توانند هنر خود را در آن عرضه کنند و به جشنواره بین‌المللی فجر راه یابند. این جشنواره‌ها محملی است برای تماشای آثار ارزشمند و استعدادهاى شگفت اهالی تئاتر در شهرستان. از طرف دیگر بهترین محل برای همه هنرمندان در تمامی عرصه‌های هنری از موسیقی، سینما، هنرهای تجسمی و ... برای بازگو کردن حرف‌شان همان رسانه‌ای است که در آن فعالیت می‌کنند. بهترین روش هنرمندان تئاتر برای گفتن پیشنهاد، انتقاد و حرف‌هایی که دارند؛ بیانیه صادر کردن نیست، آثاری است که روی صحنه می‌برند. در طول تاریخ هنرمندان عرصه‌های مختلف در سراسر دنیا تمامی حرف‌های‌شان را با هنرشان به دنیا مخابره کرده و می‌کنند. به نظر من بهترین محل برای بیان حرف یک هنرمند همان صحنه ویژه اوست. هنرمند موسیقی روی صحنه و در قطعات موسیقی‌اش، هنرمند حوزه تجسمی در گالری‌ها و نمایشگاه‌ها و در آثاری که خلق می‌کند و هنرمند نمایش روی صحنه مقدس تئاتر.

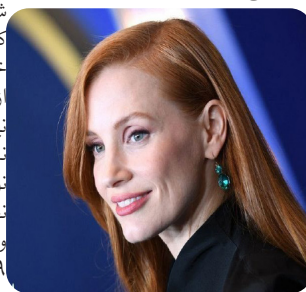
جسیکا چستین در روایتی رادیکال از «خانه عروسک» ایسن

زنده یاد سعدی افشار

«پروداکشنی رادیکال» باشد. کارگردانی این اثر را جیمی لوید انگلیسی بر عهده خواهد داشت. نمایش «خانه عروسک» با بازی چستین قرار بود در لندن روی صحنه برود و تمرینات آن نیز در سال ۲۰۲۰ آغاز شده بود اما با شیوع کرونا برنامه‌ها به هم نخورد و حالا نمایش سر از تئاترهای برادوی در نیویورک درآورده است. نمایشنامه «خانه عروسک» نوشته هنریک ایسن نخستین بار حدود یک و نیم قرن پیش در سال ۱۸۷۹ در دانمارک روی صحنه رفت. این نمایش ۱۳ بار در برادوی روی صحنه رفته است که آخرین بار آن به سال ۱۹۹۷ برمی‌گردد.

جسیکا چستین در پروداکشنی که قرار است نمایشنامه «خانه عروسک» ایسن را بر صحنه تئاترهای برادوی احیا کند، روی صحنه می‌رود. به گزارش ایران تئاتر به نقل از نیویورک تایمز، جسیکا چستین به جمع ستاره‌های هالیوود پیوست که پس از موفقیتی بزرگ در عرصه سینما، پا به صحنه تئاتر می‌گذارند. چستین همین چند ماه پیش برای بازی درخشان در فیلم «چشم‌های تامی فی» برنده جایزه اسکار بهترین بازیگر زن شد. نمایش جدید «خانه عروسک» که بازنویسی نمایشنامه‌اش را ایمی هرتزوغ برعهده گرفته است، قرار است آن طور که تبلیغ کرده‌اند، قرار است

نگاهی به نمایش «اهانت به تماشاگر» به کارگردانی نادر فوشبفت؛

تماشاگر شکست خورده است

تماشا را نمایش تعیین می‌کند و نوع واکنش تماشاگر و انطباعات شناختی او متصل و منوط به عاملیت و آمریت نمایشگر است. هاندکه در نمایشنامه «اهانت به تماشاگر» اما در جستجوی تعریف محضی از تماشاگر است که در تئاتر اگر جستجوی ناممکن نباشد، دستکم جستجوی پیچیده و دیرباب است.

علیرضا نراقی: نمایشنامه «اهانت به تماشاگر» نوشته پتر هاندکه، نویسنده شهیر آلمانی بیش از هر چیز تأملی است در باب نفس تماشاگر بودن، موقعیت تماشا و به همین واسطه تأملی است در باب تئاتر که با حضور تماشاگر تحقق پیدا می‌کند. اما این تأمل در قالب یک گفتار فلسفی بیش از آنکه توضیح بی غرض از موقعیت تماشاگر باشد، جستاری انتقادی در باب آن است. جستاری درباب ساز و برگ تئاتر که به واسطه فرهنگ تماشاگر شهری رخ می‌دهد.

تماشاگر در هر نوعی از تئاتر، چه در قالب‌های مرسوم و مبتنی بر برقرار ماندن دیوار چهارم، چه حتی در قالب آموزشی سیاسی برشته و چه در قالب‌های مشارکتی و تعاملی، موقعیتی واکنشی و وابسته دارد.

کنش یا پیام روی صحنه رخ می‌دهد و جاری می‌شود و در هر حال تماشاگر چه به عنوان سوژه آگاهی و چه به‌عنوان عاملی نیمه کنش‌مند، در رخداد اجرا ناگزیر از واکنشی از سر پذیرش جهان اجراست؛ اینجا هر کنشی چیزی جز واکنش نیست؛ اصالت رخداد روی صحنه است. کنش اولیه همواره از آن سوی صحنه، یعنی از جانب نمایشگر صورت‌بندی و مرزگذاری می‌شود.

پس تماشاگر بودن، کنشی قائم به ذات و ناب نیست، مخاطب بودن در تئاتر موقعیتی از سر اثرپذیری است، حتی در اثرگذارترین حالت.

همین بنیان فکنی از تعریف همیشگی مخاطب تئاتر اشاره دارد. اهانت به معنای اخلال در جایگاه همیشگی تماشاگر است و البته تغییر دادن جایگاه تعریف شده و پیشینی او در محتوای متن. نمایشنامه به هیچ یک از پیش‌فرض‌ها و انتظارات مخاطب از اجرا پاسخ نمی‌دهد. در اجرای نادر خوشبخت از این نمایشنامه یا ضد نمایشنامه که نمایشنامه بودن خود را از طریق ضدیت با قالب نمایشی به چنگ می‌آورد، تلاش کرده است که علاوه بر تماشاگر، درباب خود

تمرین یک نمایش به تماشاگر. هاندکه متن خود را نوعی پیش‌گفتار می‌خواند، تا تماشاگر را به موقعیت ماقبل تماشا کردن در سالن تئاتر برساند و خوشبخت هم از همین اسم رمز «پیش‌گفتار» بهره برده تا اجرا را به ماقبل اجرا، یعنی به یک آماده‌سازی برای اجرا انتقال دهد تا هر دو سوی یک کنش تئاتری به ماقبل موجودیت خود انتقال یابند.

اما این موقعیت هم در عمل و هم در صورت‌بندی نظری، موقعیتی پیچیده است که به خلاف ماهیت خود تبدیل می‌شود. تماشاگر

در نهایت در مواجهه با «اهانت به تماشاگر» یک تماشاگر تئاتر است، همانطور که هنگام خواندن متن نمایشنامه مخاطب یک متن نمایشی با تخیلات اجرایی است. اجراگر هم در عمل در موقعیت اجراست. در نهایت سازمان یافتگی و هژمونی تئاتر اینجا هم پا برجاست

تئاتر و مواجه شدن با یک دیگری به نام تماشاگر تأمل شود. اگر متن هاندکه یک نانمایشنامه است تا تماشاگر به محتوای گفتار اجراگر تبدیل شود، اجرای خوشبخت از این متن که مدتی است در سالن اصلی تالار مولوی اجرا می‌شود، نمایشی است در راستای رساندن پشت صحنه

نویسنده تلاش دارد این تعریف محض را با نمایش‌زدایی از اجرا و نفسی پیرنگ و عناصر بیگانه کننده‌ای چون نور، دکور و حرکت به چنگ آورد. هاندکه حتی امکان ظهور اشارات برون متنی، اعم از اشارات تاریخی و اجتماعی و عناصر مطابقت‌پذیر نمایشنامه با جهان واقعی را از بین برده است. کلمه اهانت در این ساحت نیز به

چون مخاطب و نمایشگر هر دو در همان موقعیت مخاطب بودن و نمایشگری همیشگی هستند. هر چقدر هم که این کنش از پیرنگ، درگیری عاطفی و کنش‌های ضروری متصل با شخصیت و نیازهایش تهی باشد باز هم آن موقعیت ماهوی اجراگر و تماشاگر را در خود دارد. در هر حال، رخدادی در حال وقوع است، متنی از پیش تعیین شده در حال بازخوانی است و تماشاگر چیزی جز عنصر زنده‌ای که مورد هجوم داده‌های نمایش قرار می‌گیرد نیست. مشکل این است که متن هاندکه وقتی که بناست از روی کاغذ بلند شود و به عنوان نمایش به واسطه اجراگر رویاروی مخاطب زنده شود، چیزی جز یک هژمونی تک سویه رادیکال که تماشاگر در آن نفی می‌شود نیست، حتی در شکلی افراطی‌تر از همیشه. هر اجرایی از این متن، این تک سویگی و انفعال را افزایش می‌دهد.

وقتی چنین مستقیم با تماشاگر سخن یکی سویه درگیرد، از قضا تماشاگر در موقعیت فرودست نمایش و انفعال بیش از پیش غرق می‌شود. تماشاگر به واسطه کلمات به چالش کشیده می‌شود، باز تعریف می‌شود بی آنکه خود بتواند در آن مشارکت کند یا این تعریف را مختل و یا حتی نفی نماید، تماشاگر هیچ نیست مگر جان منفعلی در برابر جان پویای اجراگر. این مسیر معکوس در مورد اجرای خوشبخت نیز مصداق دارد و حتی پررنگتر شده است.